

Sygn. akt I PK 189/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko Z. [...] im. [...] w K.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 12 marca 2015 r., sygn. akt V Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
odstępuje od obciążania powódki kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z 12 marca 2015 r., na skutek apelacji
pозwanego Z. [...] im. gen. [...] w K., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w K. z 7
maja 2014 r. i oddalił powództwo M. M. o uznanie wypowiedzenia stosunku pracy
za bezskuteczne, które następnie zmieniła, domagając się przywrócenia do pracy
na poprzednich warunkach pracy i płacy w związku z przeniesieniem w stan
nieczynny.

Wyrok Sądu Okręgowego powódka zaskarżyła w całości. Zarzucono
naruszenie art. 382 k.p.c. poprzez całkowite pominięcie przy rozstrzyganiu dowodu
z dokumentu zatytułowanego wykaz godzin informatyki, matematyki i geografii w

okresach praktyk uczniowskich i w okresie po 27 kwietnia 2014 r. (wraz z godzinami wychowawczymi) oraz dowodu w postaci planów nauczania dla pozwanego zespołu szkół. Ponadto, zarzucono naruszenie art. 20 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela poprzez jego niezastosowanie.

W ocenie pełnomocnika skarżącej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na zasadność zarzutów związanych z pominięciem przez Sąd Odwoławczy dowodów wymienionych w ramach drugiej podstawy kasacyjnej. Z dowodów tych ma wynikać, że gdyby dyrektor pozwanego w sposób racjonalny i sprawiedliwy rozdzielił w klasach o tych samych podstawach programowych liczbę godzin przedmiotów nauczanych przez powódkę, to miałby do rozdysponowania dodatkowe godziny lekcyjne. Dyrektor szkoły dokonał jednak zmniejszenia liczby godzin w klasach, które podlegały powódce, co, według pełnomocnika, można tłumaczyć tylko jako próbę obejścia obowiązku wynikającego z art. 20 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela. Ponadto, zdaniem pełnomocnika oczywistym jest naruszenie przez Sąd Odwoławczy art. 20 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela, ponieważ wygaśnięcie stosunku pracy powódki nie odbyło się w sposób zgodny z prawem, ponieważ liczba godzin pozostałych dyrektorowi po ich rozdzieleniu na rzecz czynnych nauczycieli pozwalała na zatrudnienie powódki na pełnym etacie.

Pozwany w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, a w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej - o jej oddalenie, oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zarzuty skarżącej w istocie dotyczą kwestionowania stanu faktycznego oraz oceny zebranych w sprawie dowodów. Odnośnie rzekomej możliwości przydzielenia powódce godzin lekcyjnych, zdaniem pozwanego twierdzenie to nie ma potwierdzenia w zebranym sprawie materiale dowodowym, a powódka opiera je na podstawie własnych wyliczeń, które są błędne - wyliczenia powódki opierają się na rozkładzie zajęć obowiązującym na początku roku szkolnego, w sytuacji gdy u pozwanego ilość godzin wykonywana przez poszczególnych nauczycieli w poszczególnych tygodniach roku szkolnego zmienia się kilkakrotnie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na podstawie tzw. przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga samodzielnego odrębnego do podstaw kasacyjnych wskazania i wykazania naruszenia konkretnego przepisu prawa, które jest oczywiste i bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że objęty skargą wyrok jest wadliwy i dlatego skarga powinna zostać przyjęta do rozpoznania (postanowienie SN z 4 lutego 2014 r., II UK 458/13, LEX nr 1644551). Oznacza to, że nie wystarczy samo powołanie się przez skarżącą na okoliczność, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarżąca musi wykazać w czym – w jej ocenie – wyraża się owa „oczywistość” zasadności skargi oraz podać argumenty wskazujące, że skarga jest oczywiście uzasadniona (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LEX nr 818572).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej nie spełnia powyższych warunków. Zestawiając twierdzenia pełnomocnika skarżącej o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej z treścią uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w ocenie Sądu Najwyższego nie wykazano oczywistego naruszenia przepisów prawa procesowego oraz prawa materialnego. Sąd Odwoławczy, po analizie arkuszy organizacyjnych na rok szkolny 2012/13 oraz 2013/14, ustalił, że: (-) zmniejszyła się liczba godzin z przedmiotów, do których nauczania powódka posiadała kwalifikację; (-) nie było możliwości zapewnienia wszystkim nauczycielom pełnego etatu; (-) wymiar godzin, jaki pozostał po przydzieleniu pełnych etatów nauczycielom uczącym geografię, matematykę i informatykę nie przekraczał połowy etatu. Sąd Odwoławczy dokonując tych ustaleń, odniósł się również do dokumentów przedstawionych przez powódkę w postaci planów zajęć lekcyjnych w roku szkolnym 2013/14, oceniając je za niemiarodajne. Podkreślił przy tym, że liczba godzin poszczególnych nauczycieli ulega wahanom w związku ze zmianami planu nauczania w trakcie roku szkolnego, co znajduje potwierdzenie w arkuszach organizacyjnych. Jednocześnie należy zauważyć, że pełnomocnik skarżącej nie wyjaśnił, w jaki sposób z dokumentów, na które powołuje się w skardze kasacyjnej, a które jak twierdzi zostały pominięte przez Sąd Odwoławczy, ustalił, że możliwym było zatrudnienie powódki w pełnym etacie. W tej sytuacji, trudno uznać, że doszło do oczywistego naruszenia przepisów postępowania przez Sąd Odwoławczy, a w

jego następstwie do naruszenia art. 20 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2014 r., poz.191 ze zm.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia. Uwzględniając sytuację życiową i materialną powódki, na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. odstąpiono od obciążania jej kosztami postępowania kasacyjnego.